Dosarul nr.1-311/2022; 1-22102298-51-1-18072022

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii

26 decembrie 2023
mun.Ungheni
Judecătoria Ungheni,
Instanţa compusă din:
Preşedintele ședinței, Judecător Anatolie RUSU
Grefier Mariana PIDGHIRNÎI
Cu participarea:
Acuzatorului de stat, procurorul Lucian PRIMAC
Apărătorul inculpatului, avocatul Andrian FETCU
În prezența:
Inculpatului Petru BODRUG
În lipsa:
Părții vătămate Mariana BUGA

a judecat în şedinţă închisă în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală de învinuire a lui:

Petru BODRUG, a.n.*****, IDNP: *****, domiciliat în *****, nesupus militar, concubinaj, studii medii incomplete, anterior condamnat : - prin sentința Judecătoriei Nisporeni din 05.06.2014, pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art.201^1 alin.(1) Cod penal, astfel fiindu-i apicată o pedeapsă sub formă de 140 ore muncă neremunerată în folosul comunității, fără antecedente penale, moldovan, cetățean al Republicii Moldova, *de săvârşirea infracţiunilor prevăzute de art.320^1, 320^1 şi 201^1 alin.(1) lit.a) Cod penal.*

Date cu referire la cauza penală şi examinarea acesteia:

Cauza penală a fost examinată în ordinea procedurii simplificate, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în perioada până la data de 26.12.2023, cu respectarea procedurii de citare legală;

Acuzatorul de stat, procurorul în Procuratura Nisporeni, Lucian Primac, în dezbateri judiciare, a pledat pentru recunoaşterea inculpatului, **Petru BODRUG,** vinovat de comiterea infracţiunilor prevăzute de art.320^1, 320^1 și 201^1 alin.(1) lit.a) Cod penal, și aplicarea pedepsei după cum urmează: - în baza art.320^1 de aplicat pedeapsa sub formă de 130 ore muncă neremunerată în folosul comunității; - în baza art.320^1 de aplicat pedeapsa sub formă de 130 ore muncă neremunerată în folosul comunității; - în baza art.201^1 alin.(1) lit.a) de aplicat pedeapsa sub formă de 125 ore muncă neremunerată în folosul comunității. În conformitate cu art.84 alin.(1) Cod penal pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate de stabilit lui **Petru BODRUG** pedeapsa definitivă sub formă de 210 ore muncă neremunerată în folosul comunității. Corpul delict de nimicit;

Apărătorul inculpatului, avocatul Andrian Fetcu, în dezbateri judiciare, a pledat pentru stabilirea inculpatului a unei pedepse mai blânde sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității;

Urmare a examinării cauzei penale şi a probatoriului administrat de părţi, cercetat în şedinţa de judecată, instanţa de judecată

constată:

Situaţia de fapt reţinută de instanţă

1. **Petru BODRUG** la data de 08.05.2022 ora 18.00, urmărind scopul încălcării ordonanței de protecție din 07.04.2022, emisă de Judecătoria Ungheni, în favoarea victimei violenței în familie, Buga Mariana, potrivit căreia Bodrug Petru avea obligația de a părăsi temporar locuința comună, de a sta departe de locul aflării victimei, la o distanță ce i-ar asigura securitatea victimei, excluzând orice contact vizual cu aceasta, inclusiv telefonic, prin corespondență, sau în orice alt mod cu victima, fiindu-i interzis de a vizita locul de trai, intenționat s-a deplasat la domiciliul victimei din ***** și a discutat cu ea.
2. Tot **Petru BODRUG**, la data de la data de 31.05.2022 aproximativ în jurul orei 01^{00}, urmărind scopul încălcării ordonanței de protecție din 07.04.2022, emisă de Judecătoria Ungheni, în favoarea victimei violenței în familie, Buga Mariana, potrivit căreia Bodrug Petru avea obligația de a părăsi temporar locuința comună, de a sta departe de locul aflării victimei, la o distanță ce i-ar asigura securitatea victimei , excluzând orice contact vizual cu aceasta, inclusiv telefonic, prin corespondență, sau în orice alt mod cu victima, fiindu-i interzis de a vizita locul de trai, intenționat s-a deplasat la domiciliul victimei din ***** și a intrat în casă.
3. În continuarea acțiunilor sale Bodrug Petru aflându-se la domiciliul situat în ***** în urma unui conflict, urmărind scopul maltratării concubinei Buga Mariana, care în conformitate cu prevederile art.133^1 lit.a) întrunește calitatea de membru de familie, intenționat i-a aplicat ultimei două lovituri cu palma peste față și a luat un cuțit de pe masa bucătăriei și cu acesta i-a aplicat o lovitură în regiunea umărului stâng provocându-i vătămări corporale sub formă de plagă tăiată pe suprafața anterioară a hemitoracelui stâng, regiunea claviculară care conform raportului de expertiză nr.202224P0176 din 31.05.2022, se califică ca vătămare corporală ușoară.
4. În şedinţa de judecată, până la începerea cercetării judecătoreşti, inculpatul, **Petru BODRUG**, fiind asistat de apărătorul, Andrian Fetcu, a înaintat instanţei cererea prin care şi-a recunoscut total şi necondiţionat vina şi faptele descrise în rechizitoriu, declarând că nu pretinde administrarea de probe noi şi solicitând ca, în conformitate cu prevederile art.364^1 Cod de procedură penală, judecarea cauzei să aibă loc în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, fiind de acord cu încadrarea juridică a faptelor incriminate.
5. Pentru a elucida faptul dacă este posibilă aplicarea procedurii simplificate la caz, instanţa de judecată a analizat materialele dosarului penal şi a constatat că faptele incriminate există, constituie infracţiuni, au fost săvârşite de inculpat, iar urmărirea penală s-a efectuat fără încălcarea drepturilor procedurale şi fără lezarea libertăţilor fundamentale ale inculpatului.
6. De asemenea, instanţa a verificat autenticitatea declaraţiei de judecare a cauzei penale în ordinea prevederilor art.364^1 Cod de procedură penală şi a stabilit că aceasta a fost

înaintată în cunoştinţă de cauză, cu întrunirea condiţiilor cerute, inculpatului fiindu-i explicate consecinţele judecării cauzei în conformitate cu procedura indicată.

7. În asemenea condiţii, cererea inculpatului de judecare a cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală a fost admisă, prin dispunerea examinării cauzei în ordinea prevăzută de art.364[1] Cod de procedură penală.
8. Inculpatul, **Petru BODRUG**, fiind audiat în şedinţa de judecată potrivit regulilor de audiere a martorului, prin expunere factologică ce nu contravine acuzaţiei formulate în rechizitoriu, sub jurământ, a recunoscut integral vinovăţia şi a declarat aceleaşi fapte stabilite în cadrul urmăririi penale.
9. Aşa, inculpatul a relatat instanţei că cu un an în urmă, în perioada verii, se afla la cumnatul, Ghenadie Buga. Între el și soția sa s-a iscat un conflcit. El a luat cuțitul de pe masă și a lovit-o în regiunea umărului. Soția a chemat colaboraoprii poliției. Ambii erau în stare de ebrietate. S-a împăcat cu soția. Se căiește de cele comise și recunoaște vina integral.
10. Partea vătămată, Mariana Buga, în ședința de judecată nu s-a prezentat, deși a fost citată legal cu citație recomandată.
11. În acest sens, instanța de judecată reține că comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar și părți, este obligatorie pentru a permite părților, dacă e cazul, să declare recurs. Instanțele trebuie așadar să facă tot posibilul în modul rezonabil pentru a cita părțile și urmează să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă. Prin urmare, instanța de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul participanților la proces la participarea efectivă la examinarea cauzei, întru respectarea unui proces echitabil, însă partea vătămată nu s-a prezentat în instanța de judecată. Astfel, considerând că procedura de citare legală a fost respectată, instanța a dispus desfășurarea ședinței de judecată în lipsa participanților absenți. Mai mult ca atât, părțile, au obligația de a se interesa de soarta procesului în situația în care ele au fost înștiințate despre inițierea și desfășurarea acestuia pentru a-și proteja drepturile sale.
12. Apărătorul și procurorul cu cererea înaintată de către inculpat, referitor la judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, au fost de acord, solicitând admiterea acesteia.
13. Analizând declaraţiile inculpatului depuse în şedinţa de judecată, în raport cu cele date în cursul urmăririi penale, instanţa le reţine ca fiind în concordanţă cu circumstanţele de fapt ale cauzei, considerându-le veridice şi convingătoare.
14. Faptele reţinute în sarcina inculpatului sunt confirmate şi prin materialul probator administrat în cauza penală, şi anume:
    - **datele de fapt constatate prin declarațiile părții vătămate, Buga Mariana** care a comunicat că, de aproximativ 12 ani trăiește în concubinaj cu Bodrug Petru și au la întreținere copii minori. La începutul lunii aprilie anul 2022 a fost emisă hotărârea Judecătorească în favoarea acesteia în privința concubinului, din motiv că acesta a aplicat forța fizică față de ea. Din momentul de când a fost emisă ordonanța de protecție, concubinul locuia prin sat. În luna mai 2022 l-a apelat pe concubinul său și l-a rugat să vină la domiciliul ei, deoarece dorea să o ajute cu niște lucrări agricole prin grădină. Acesta s-a dus și a efectuat acele lucrări. La data de 31.05.2022, se afla la domiciliu împreună cu fiul ei minor. În jurul orelor 00.10 a auzit gălăgie prin

gospodărie. Ulterior, a văzut că s-a aprins lumina în camera unde dormea copilul. S-a ridicat din pat și l-a văzut pe Bodrug Petru. L-a întrebat pe acesta ce s-a întâmplat, iar el i-a răspuns că este supărat că din cauza ei nu se poate afla la domiciliu. Petru se afla vizibil în stare de ebrietate și i-a aplicat ei două lovituri cu palma peste față. Ulterior, a luat un cuțit de pe masa bucătăriei și cu acesta i-a aplicat o lovitură în regiunea umărului stâng. A mai numit-o pe cu expresii înjurioase, însă nu a amenințat-o cu moartea. După lovitura cu cuțitul, dânsa a început să sângereze în regiunea umărului, iar concubinul văzând acest lucru s-a speriat, a luat un prosop și i-a acordat ajutor. Tot în acel timp, ea a fost apelată de la centrul de monitorizare și a fost întrebată dacă totul este în regulă. Concubinul, fiind alături de ea, a rugat-o să spună că totul este bine, și ea a confirmat acest lucru. Ulteri[illegible] Bodrug Petru a plecat. La ceva timp la fața locului a venit ambulanța și poliția. La [illegible] venit și Bodrug Petru cu fratele ei. Nu are pretenții materiale față de concub[illegible] ei. I-a fost adus la cunoștință ghidul ‘’Nu tolerați violența, cunoașteți drepturil[illegible] Tot ea a comunicat că, concubinul consumă deseori băuturi alcoolice, de unde apar[illegible] conflicte, amenințări și agresiuni fizice din partea lui. Din această cauză ea a decis [illegible] depună cerere pentru a se elibera de către instanța de judecată ordonanță de protec[illegible] ca să fie în siguranță împreună cu copiii săi. La data de 07.04.2022 s-a emis de c[illegible]e Judecătoria Ungheni ordonanță de protecție și un șir de măsuri de protecție pe un[illegible]men de 90 de zile. Lui Bodrug Petru i s-a instalat o brățară de monitorizare, i[illegible]ei i s-a dat stație de monitorizare. Ordonanța de protecție le-a fost adusă la cun[illegible]ință sub semnătură de către ofițerul de sector de la inspectoratul de Poliție N[illegible]oreni și de biroul de probațiune. Bodrug Petru s-a conformat cerințelor ce erau [illegible]ulate în ordonanța. În acea zi i-a spus fiului său să ducă stația de monitorizare c[illegible]e afla la ea, pentru ca Petru să vină la ei pentru a o ajuta să prelucreze pământul. F[illegible]a dus stația la un unchi de al său. După aceasta, concubinul a venit la ea acasă, cu t[illegible]torul și cu un vecin pe nume Dumitru Bălachi. Aceștia au arat, după care au [illegible]ecat. După efectuarea lucrărilor agricole în grădină, Mariana i-a comunicat fiului s[illegible]ducă înapoi acea stație, însă când fiul s-a pornit după ea, s-a întâlnit cu tatăl său [illegible]i-a spus să nu o ducă mamei sale. Văzând că fiul nu se mai întoarce la domiciliu, [illegible]pornit după el, a ajuns la unchiul său unde se afla stația de monitorizare și fiul i-a c[illegible]unicat că tatăl i-a spus să nu-i aducă stația, de aceea Mariana a apelat Servciul 11[illegible]u scopul de a-i returna acea stație. Comunică că atunci concubinul acesteia nu a înj[illegible]t-o sau agresat-o, doar a ajutat-o cu treburile prin grădină (f.d.54);

- **datele de fapt constatate prin declarațiile martorului, B[illegible]chin Dumitru**, care a comunicat c[illegible]oar cunoaște că era pe la începutul [illegible]mpreună cu concubinul ei, Bodrug Petru, pentru a prelucra grădina Marianei cu motocultorul. A prelucrat grădina acesteia împreună cu Bodrug Petru. Cunoaștea că Bodrug Petru are interdicție pusă de judecată ca timp de 90 de zile să nu se apropie de domiciliul comun și să stea departe de concubina sa Buga Mariana, să nu aibă contact vizual sau telefonic cu aceasta, din care motiv Mariana a ascuns dispozitivul ca să nu dea semnale că Petru se află în apropierea ei. Cât a prelucrat grădina între Mariana și Petru nu au fost conflicte. După ce au finisat, s-a deplasat împreună cu Bodrug Petru la domiciliu (f.d.55);

- **datele de fapt constatate prin declarațiile martorului, Buga Ghenadie**, care a declarat că, este fratele lui Buga Mariana. La data de 30.05.2022 în jurul orei 10°° la el în vizită a venit cumnatul Bodrug Petru și împreună au consumat 1,5 litri vin, după care au efectuat lucrări de reparație la gardul de la gospodăria acestuia. După aceasta a mai procurat în jur de 3 litri vin pe care împreună l-au consumat. Petru a dormit la Ghenadie și când s-a trezit, fiind în jurul orei 20^{00} iarăși au cosumat băuturi alcoolice și anume „samagon,,. În jurul orei 23^{00} Petru a plecat într-o direcție necunoscută. Ghenadie se afla în fața casei sale și a auzit un sunet asemănător al celui emițător de la brățara electronică ce o purta Petru. Conducându-se după acel sunet a depistat dispozitivul cu antenă, sub divanul din antreul din casa lui, iar telefonul acestuia se afla în casă la încărcat. Telefonul acestuia suna în continuu și posibil că a răspuns și a comunicat că acesta nu este prin preajmă și nici nu cunoștea unde este acesta. La fel a discutat cu o doamnă care nu cunoștea de la ce serviciu era. În jurul orei 01^{00} Petru a revenit la domiciliul lui Ghenadie împreună cu câțiva polițiști și le-a comunicat acestora că a sunat telefonul lui Petru și că brățara acestuia se afla la domiciliu. Ghenadie nu a cunoscut despre faptul unde s-a aflat cumnatul lui în timp ce a fost plecat. Tot la data de 30.05.2022 pe parcursul zilei cât Petru s-a aflat la domiciliul lui Ghenadie a venit și sora Buga Mariana de aproximativ 3-4 ori știind că concubinul acesteia este la el, și împreună au consumat vin. Cunoaște despre faptul că Petru Bodrug avea instituită odonanță de protecție până la data de 06.07.2022. Tot în acea zi după ce Petru a revenit cu polițiștii a aflat că acesta a agresat-o fizic cu cuțitul pe sora sa. Anterior, sora acestuia a stat la închisoare din motiv că l-a agresat fizic cu cuțitul pe Bodrug Petru. Comunică că sora lui Mariana, deseori consumă băuturi alcoolice (f.d.56);
- **datele de fapt constatate prin declarațiile martorului, Dobîndă Andrei**, care a comunicat că, la data de 31.05.2022, în jurul orei 23.30 a mers la domiciliul cet.Buga Mariana pentru a o întreba de niște pastile. A ajuns la ea acasă, iar aceasta se afla împreună cu concubinul acesteia Bodrug Petru într-o odaie pe pat dormind. Andrei fiind în stare de ebrietate s-a culcat în odaia alăturată împreună cu copiii lor până în jurul orei 01.30, după care s-a trezit și a plecat la domiciliul său. În timp ce s-a aflat la ei dormind nu a văzut sau auzit ca Buga Mariana să se certe cu Bodrug Petru, la fel nu a văzut să se agreseze fizic sau să folosească arme albe, adică cuțit (f.d.64);
- **datele de fapt constatate prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din** 31.05.2022, prin care a fost ridicat un cuțit cu mânerul din lemn cu pete solide de culoare brună roșiatică de diferite dimnesiuni (f.d.8);
- **datele de fapt constatate prin raportul de expertiză judiciară nr.202224P0176 din 31.05.2022,** conform căruia la examinarea medico-legale a persoanei, Buga Mariana, s-a constatat: plagă tăiată pe suprafața anterioară a hemitoracelui stâng, regiunea claviculară, care a fost cauzată în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect ascuțit tăietor, posibil în timpul și circumstanțele indicate de către organul de urmărire penală, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară (f.d.60);
- **datele de fapt constatate prin procesul-verbal de examinare a obiectului din data de 01.06.2022**, potrivit căruia s-a stabilit că cuțitul are lungimea de 32 cm, cu mânerul

legat în nod în fragment de material din fibre sintetice. Lama cuțitului are lungimea de 19 cm confecționată din oțet pe care sunt prezente urme (pete) solide de culoare brune roșietice de diferite dimensiuni. Lama cuțitului are lătimea de 2.5 cm, vârful cuțitului fiind de 3 mm (f.d.44);

- **datele de fapt constatate prin examinarea ordonanței de protecție din** 07.04.2022 emisă de către Judecătoria Ungheni, pe un termen de 90 de zile, în favoarea victimei violenței în familie Buga Mariana, privind aplicarea măsurilor de protecție față de agresorul Bodrug Petru (f.d.45).

Încadrarea juridică a faptelor reţinute de instanţă în sarcina inculpatului

15. În conformitate cu art.101 Cod de procedură penală*, instanţa de judecată apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii ei, din punct de vedere al coroborării lor, deduce cert vinovăţia inculpatului în fapta imputată.*
16. Prin prisma tuturor probelor administrate și examinate în ședința de judecată, instanța menționează că starea de fapt probată atât în faza urmăririi penale cât și în cadrul cercetării judecătorești prin încriminarea inculpatului, **Petru BODRUG**, a faptelor imputate s-a confirmat în totalitate. Toate probele prezentate de acuzatorul de stat au fost analizate și examinate minuțios de către instanța de judecată, cu respectarea principiului apărării și contradictualității.
17. Instanța de judecată consideră că, probele cercetate în cadrul examinării cauzei confirmă circumstanțele de fapt, fiind suficiente pentru a dovedi incontestabil că faptele există, acestea constituie infracțiuni și au fost săvârșite de inculpat.
18. Instanţa reiterează că jurisprudența CEDO a statuat în cauza "Prince Hans Adam II de Liechtteinstein vs. Allemagne din 17.01.2001" că statele semnatare şi-au asumat obligaţii de natură să asigure că drepturile garantate de Convenţie să fie concrete şi efective, nu teoretice şi iluzorii, iar cele cuprinse în art. 6 au tocmai acest scop: efectivitatea dreptului la un proces echitabil, impunându-se statelor o obligație de rezultat: adoptarea în ordinea juridică internă a măsurilor corespunzătoare şi a mijloacelor necesare realizării acestei obligații.
19. Relativ la cele reținute, instanța notează că declarațiile inculpatului, precum și celelalte probe cercetate în ședința de judecată colaborează între ele, sunt concludente și demonstrează incontestabil că inculpatul, **Petru BODRUG**, a aplicat violența față de concubina sa, și anume a întreprins acțiuni manifestate prin maltratare care a cauzat vătămarea ușoară a integrității corporale și nu a executat intenționat măsurile din ordonanțele de protecție a victimei violenței în familie stabilite de instanța de judecată.
20. Inculpatul, **Petru BODRUG,** este persoană fizică responsabilă, care la momentul comiterii faptelor avea împlinită vârsta de 16 ani, în acest fel fiind subiect al infracțiunilor imputate.
21. Cu referire la poziția inculpatului, **Petru BODRUG**, instanța de judecată reține că ultimul a recunoscut vina integral.
22. Apreciind probele expuse din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării, conform propriei convingeri, formate în rezultatul examinării cauzei, călăuzindu-se de lege, instanţa de judecată consideră că vinovăția lui **Petru BODRUG** a fost dovedită pe deplin, iar

acțiunile lui corect au fost calificate de către acuzatorul de stat potrivit art.201[1] alin.(1) lit.a) Cod penal, adică *violență în familie, acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin acțiuni violente soldate cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății;* și art.320[1], 320[1] Cod penal care se referă la *neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executarea măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie.*

Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpatului

23. Instanţa de judecată relevă că în cauza „Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993, 14307/88." CEDO a statuat că " (…) o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiţie va fi îndeplinită atunci cînd individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală. În acest sens, instanța reiterează şi prevederile art. 6 CEDO, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie şi faptul că hotărârea pronunţată într-o cauză urmează a fi motivată. Astfel, în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei, Highins contra Franţei 1998, în cauza Helle contra Finlandei 1997 şi Boldea contra României 2007, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraf 1 din Convenţie obligă instanţele să-şi motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligaţii poate varia în funcţie de natura hotărârii. Trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în faţa instanţei, precum şi diferenţele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispoziţiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie. De asemenea CEDO a arătat că obligaţia instanţei de a motiva hotărârea pronunţată, este aceea de a demonstra părţilor că au fost ascultate (cauza Tatishvili contra Rusiei 2007). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanţei obligaţia de a examina efectiv mijloacele, argumentele şi ofertele de probă ale părţilor (cauza Perez împotriva Franţei și cauza Van de Hurk împotriva Olandei).
24. Instanţa la individualizarea, stabilirea categoriei şi termenului pedepsei ţine cont de prevederile art.7, 61, 75 Cod penal şi anume de gravitatea infracţiunilor săvârşite, de motivul acestora, de personalitatea celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia precum şi scopul pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului.
25. La fel, consemnăm că conform prevederilor art.61 alin.(1) Cod penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor*, iar potrivit alin.(2) al aceleiaşi dispoziţii legale, *pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşrii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate*.
26. Conform art.75 alin.(1) Cod penal, *persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de*

gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia, iar potrivit alin.(2), *în cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracţiunea săvârşită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepţional şi se aplică atunci când gravitatea infracţiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul*. *O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepţional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanţa de judecată*.

27. Urmează a fi notat că prin criteriile de individualizare a pedepsei se înţeleg cerinţele de care instanţa de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei şi la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârşirea infracţiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligaţiunea instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi a pedepsei penale.
28. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.
29. Astfel, urmează a fi relevat că la individualizarea pedepsei se va ţine cont de prevederile art.75 Cod penal.
30. În continuarea, se notează că, din dispoziţiile art.75 alin.(l) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată. De altfel, pedeapsa penală este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiunii atât de către condamnat, precum şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit. Legalitatea pedepsei impune instanţei obligaţia de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii Generale a Codului penal. Individualizarea pedepsei, însă, constă în obligaţia instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale. După această clarificare, instanţa accentuează că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului Penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.
31. Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce. Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârsite, se stabileşte având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situaţia materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul

inculpatului până sau după săvârşirea infracţiunii. Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare.

32. Conform prevederilor alin.(1) art.80[1] Cod penal, *în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea special a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.*
33. La caz, componența de infracțiune prevăzută de art.201[1] alin.(1) lit.a) Cod penal prevede ca pedeapsă *muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 150 la 180 de ore sau cu închisoare de până la 3 ani,* iar conform art.16 Cod penal se consideră ca infracțiune mai puțin gravă.
34. Infracţiunea prevăzută de art.320[1] Cod penal prevede ca sancțiune *muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 160 la 200 de ore sau cu închisoare de până la 3 ani* și se consideră ca infracțiune mai puțin gravă.
35. Respectiv, urmare a constatării vinovăţiei, instanţa va aplica pedeapsa doar în limitele prevăzute, conducându-se, totodată, de prevederile art.80[1] alin.(1) Cod penal.
36. Astfel, instanța menţionează, că pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale. De asemenea, urmează a se consemna că, la individualizarea pedepsei în privinţa inculpatului, trebuie avut în vedere faptul că infracţiunile săvârşite de către acesta sunt mai puțin grave. În acest punct de analiză, instanța ţine să mai specifice că, raţionamentul care poate condiţiona aplicarea pedepsei penale, are la origine persoana inculpatului şi comportamentul acestuia până la săvârşirea infracţiunilor, atitudinea şi modul de manifestare a acestuia în fazele de urmărire penală şi de judecare a cauzei faţă de infracţiune, cum vinovatul îşi apreciază faptele social periculoase, conduita bună; stăruinţa depusă pentru a înlătura rezultatul infracţiunilor sau pentru a repara paguba pricinuită şi comportarea sinceră în cursul procesului.
37. Prin urmare, modalitatea de executare a pedepsei este în măsură să asigure reeducarea inculpatului și exercitarea unui control din partea statului ce vine să prevină antrenarea viitoare în activități de același gen, raportat la faptele comise, gradul de pericol al acestora, conduita bună a inculpatului anterior și pe parcursul cercetărilor.
38. Circumstanțe ce atenuează sau agravează răspunderea penală a lui **Petru BODRUG** conform art.76, 77 Cod penal, nu au fost stabilite.
39. Totodată, recunoașterea vinovăției de către inculpat care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art.76 alin.(1) lit.f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleiași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică.
40. Circumstanțe agravante în baza art.77 Cod penal la examinarea cauzei și la stabilirea pedepsei inculpatului au fost stabilite și anume săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară.
41. Astfel, examinând personalitatea inculpatului, s-a stabilit că **Petru BODRUG** anterior a fost condamnat pentru infracțiune similară. Astfel, prin sentința Judecătoriei Nisporeni din 05.06.2014, a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art.201[1]

alin.(1) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de 140 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

42. Astfel, instanța concluzionează că **Petru BODRUG,** fiind tras la răspundere penală pentru infracțiune similară, nu a îndreptăţit încrederea ce i s-a acordat, nu a făcut concluziile necesare și nu a mers pe calea corijării, continuând activitatea criminală.
43. De asemenea, se reține că **Petru BODRUG** se caracterizează din punct de vedere negativ, nu se află la evidența medicului psihiatru și narcolog.
44. În ceea ce priveşte modalitatea de executare a pedepsei, instanța de judecată călăuzindu-se de gradul prejudiciabil al infracțiunii, de necesitatea de apărare împotriva comiterii a astfel de infracțiuni, reținând că aplicarea pedepsei trebuie să contribuie la corectarea inculpatului, să-l rețină de la comiterea unei noi infracțiuni, să dezvolte anumite calități de persoană ce ar respecta legea, că săvârşirea infracțiunii nu reprezentă un incident în viața inculpatului, consideră că, corectarea şi reeducarea inculpatului este posibilă prin aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii. De asemenea, instanța la stabilirea pedepsei va lua în considerație amploarea fenomenului de violență în familie şi eforturile depuse de autorităţile statului în vederea contracarării acestuia. Instanţa manifestă încrederea că inculpatul va face concluziile necesare şi nu va mai comite noi infracţiuni.
45. Reieşind din cele expuse mai sus, din circumstanţele cazului, ţinând cont de scopul pedepsei penale, instanţa conchide că corectarea şi reeducarea inculpatului, **Petru BODRUG,** se va realiza prin stabilirea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii. Instanța relevă că această pedeapsă este echitabilă, or ea va impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporțional cu gravitatea infracțiunilor săvârșite și este suficient pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului, întregii societăți, perturbate prin infracțiune.
46. Astfel, în speță, ținând cont de toate circumstanțele cauzei, personalitatea inculpatului, care a comis anterior infracțiuni similare, instanța de judecată consideră că pentru realizarea actului de justiție este necesară stabilirea inculpatului a unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii.
47. Ținând cont de scopul legii penale, de persoana celui vinovat, instanţa de judecată consideră că corectarea inculpatului este posibilă fără privarea de libertate şi nu va aplica inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare, ori corectarea şi reeducarea condamnatului constă în extirparea mobilurilor negative din conştiinţa lor, mobiluri care au determinat săvârşirea infracţiunilor. Cu atît mai mult, scopul pedepsei penale nu este numai cel de corectare a făptuitorului, ci și acel de prevenire a continuării activității criminale
48. Hotărârea Plenului CSJ a RM din 11.11.2013, nr.8 cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale, precizează că instanţele de judecată aplică pedeapsă luând în considerare caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârşite, motivul şi scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul şi mărimea daunei prejudiciabile, circumstanţele ce atenuează sau agravează răspunderea, ţinându-se cont de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. Instanţa remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii

săvîrşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. Pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

49. Luând în calcul argumentele indicate mai sus, deoarece implicarea condamnatului în mediul carceral şi neacordarea acestuia a unei şanse de corectare, ar fi în măsură să afecteze iremediabil valorile sociale şi morale ale acestuia, instanţa de judecată apreciază că pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii stabilită inculpatului, **Petru BODRUG**, cu acordarea posibilității acestuia, ca prin comportare exemplară şi muncă cinstită, să îndreptăţească încrederea ce i s-a acordat, va oferi o mai bună protecție intereselor societății și va evita consecinţele negative ale izolării de societate a inculpatului.
50. Raționamentul aplicării pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii, are la origine persoana inculpatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală şi de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei, precum și comportarea sinceră în cursul procesului.
51. În acest sens, reieşind din considerentele că inculpatul se căieşte sincer de cele comise, a insistat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, instanţa de judecată consideră că, în raport cu principiul umanismului, aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare ar fi prea severă şi lipsită de indulgenţă în raport cu circumstanţele cauzei, găsind astfel de cuviinţă că, pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii va avea drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea inculpatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea celui din urmă, cât şi a altor persoane. Or, la aplicarea legii penale se ţine cont atât de principiul individualizării răspunderii penale şi pedepsei penale – prevăzut la art.7 Cod denal, cât şi de scopul pedepsei penale stabilit cu precizie la art.61 Cod penal, dar şi de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute la art.75 Cod penal, potrivit cărei legi *o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.*
52. Instanţa apreciază că, reieşind din caracterul şi gradul prejudiciabil al faptelor comise de inculpat, de personalitatea acestuia şi dorinţa de reabilitare socială grabnică, pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii va constitui un mijloc eficient şi suficient de corectare şi reeducare a inculpatului precum şi de prevenire a săvârşirii altor infracţiuni.
53. Instanța de judecată evidențiază că orice sancțiune juridică, inclusiv cea penală, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui

spirit de responsabilitate. Mai mult, pedeapsa nu constituie un mijloc de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite și de educare a persoanelor vinovate.

Măsura preventivă

54. În conformitate cu prevederile art.395 alin.(1) pct.5) Cod de procedură penală, *în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătată dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.*
55. Instanţa consideră că nu este oportună stabilirea în privinţa inculpatului a cărorva măsuri preventive.

Cheltuielile judiciare

56. În partea ce ține de solicitarea acuzatorului de stat privind recuperarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare, instanța de judecată reține ca fiind relevante speței prevederile art.229 alin.(1) și (2) Cod procedură penală, potrivit cărora, *cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare*.
57. Efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârşirea unei infracţiuni, care impune desfăşurarea urmăririi şi a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o. Ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârşirea infracţiunii, temeiul juridic fiind vinovăţia sa infracţională, deoarece fără săvârşirea infracţiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat. Respectiv, instanța de judecată, raportând prevederile legale enunțate supra, la materialele cauzei, consideră că plata cheltuielilor judiciare urmează a fi pusă în sarcina inculpatului, atâta timp cât ultimul a comis infracțiunile imputate, vina acestuia fiind dovedită indubitabil.
58. Acuzatorul de stat solicită încasarea cheltuielilor suportate în legătură cu efectuarea expertizelor, motivând că legea nu obligă statul să suporte cheltuielile judiciare, ci doar să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acțiunilor organului de urmărire penală şi pentru a nu condiționa termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părțile în proces.
59. Conform art.143 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, *expertiza se dispune şi se efectuează şi în cazul când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză.*
60. Drept urmare celor invocate, se indică că în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plăţile necesare pentru efectuarea acesteia și alte plăți vor fi achitate din contul inculpatului în conformitate cu prevederile art.227, 229 Cod de procedură penală.
61. Astfel, se reţine că exeprtiza judiciară a fost ordonată de către organul de urmărire penală, fiind acţiune procesuală ce ţine de administrarea probatoriului şi formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina acuzării. În sensul dat, instanţa de judecată constată faptul că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăţiei inculpatului în comiterea infracţiunii incriminate, prin efectuarea expertizei judiciare,

reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statului la momentul dispunerii, care ulterior urmează a fi încasate de la inculpat.

62. Luând în calcul faptul că în cadrul desfăşurării urmăririi penale pe cauza respectivă au fost suportate cheltuieli în sumă de 128 lei lei, instanţa de judecată consideră necesar de a încasa din contul inculpatului în beneficiul bugetului de stat suma de 128 lei lei cu titlu de cheltuieli judiciare. Se menționează că temeiuri de liberare a inculpatului de la plata acestor cheltuieli, în speță nu au fost stabilite.

Corpuri delicte

63. Prin prisma art.162 alin.(1) din Codul de procedură penală, *în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte*.
64. Instanța reține că prin ordonanța din 01.06.2022 (f.d.69) un cuțit cu lungimea de 32 cm a fost recunoscut ca corp delict.
65. În acest sens instanţa concluzionează că corpul delict urmează a fi nimicit după intrarea sentinței în vigoare.
66. Analizând materialele din dosar, argumentele pronunţate în şedinţă, elucidând şi constatând starea de lucru descrisă mai sus, călăuzindu-se de dispoziţiile art.80[1], 84 Cod penal, 340, 364[1], 384-385, 389, 397 Cod de procedură penală, instanţa de judecată

condamnă:

Petru BODRUG se recunoaşte vinovat în comiterea infracţiunilor prevăzute de art.201[1] alin.(1) lit.a), 320[1] și 320[1] Cod penal şi în baza Legii date i se numește pedeapsa după cum urmează:

- în baza art.201[1] alin.(1) lit a) Cod penal - pedepsa sub formă de 120 (una sută douăzeci) ore muncă neremunerată în folosul comunităţii;
- în baza art.320[1] Cod penal - pedepsa sub formă de 130 (una sută treizeci) ore muncă neremunerată în folosul comunităţii;
- în baza art.320[1] Cod penal - pedepsa sub formă de 130 (una sută treizeci) ore muncă neremunerată în folosul comunităţii.

În conformitate cu art.84 Cod penal, pentru concurs de infracţiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate se stabilește lui **Petru BODRUG** pedeapsa definitivă sub formă de 240 (două sute patruzeci) ore muncă neremunerată în folosul comunităţii.

Corpul delict, un cuțit cu lungimea de 32 cm, de nimicit după intrarea sentinței în vigoare.

Se încasează de la **Petru BODRUG**, a.n.*****, IDNP: *****, domiciliat în ***** în beneficiul statului cheltuielile judiciare în mărime de 128 (una sută douăzeci și opt) lei.

Sentinţa cu drept de atac la Curtea de Apel Chișinău, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Ungheni.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul
Anatolie RUSU